

Tryk, man taler om, at der ligger paa dem, der nu ikke have Valgret til hele Sogneraadet, tror jeg virkelig mere er tilfede i ærede Medlemmers Indbildning, end i de virkelige Livsforhold. Man taler om, at det nok vil blive de Bedste, der blive valgte, om ogsaa Valgretten bliver udstrakt til Alle. Det vil maasse blive de Populæreste, der blive valgte, men de Populæreste ere ikke altid de Dygtigste, og det er blevet en temmelig stor Nødvendighed for Kommunerne nu at have de dygtigste Kræfter i Spidsen for deres Bestyrelse. Jeg har, mine Herre, havt rig Leilighed til at erfare, hvor tidt Kommunalbestyrelserne, siden vi fik Kommunalloven, løbe sur i deres Forretninger. (Afsær: Saa!). Ja, det ærede Medlem kan gjerne sige „Saa“, men jeg beder dog om at blive troet, naar jeg siger, at jeg har Erfaring derfor. Det er ikke i de indre kommunale Anliggender, man kommer tilført, men det er i de mellemkommunale Anliggender, det er især i Fattigvæsenets Sager, at det kniber at komme igjennem, naar man ikke har de bedste Kræfter i Bestyrelsen, og det kan endda mange Gange være vanskeligt nok aligevel. Det var kun det, jeg vilde tillade mig at fremhæve, at, fordi de Populæreste ville blive valgte, er det ikke dermed altid sagt, at de Mænd vælges, som Kommunen vil være bedst tjent med. Jeg kan ikke Andet end tilraade det høie Thing at stemme mod dette Forslag, fordi det er min Overbevisning, at der ingen Trang er dertil, fordi det er min Overbevisning, at dette Forslag, hvis det blev til Lov, ikke vilde kunne stifte nogen paavsigelig Nytte, men at det mulig vilde kunne afstedkomme adskillig Skade.

Jagb: Som den ærede Formand allerede har oplyst, har jeg ikke i mine Uttringer tilsigtet og, saavidt jeg tror, heller ikke udtalt nogen Mistanke om, at den ærede Forslagsstiller eller hans Meningsfæller skulde have affattet Lovforslaget i en anden Skikkelse end den, hvori de selv ønskede det. Jeg har kun udtalt mig imod, hvad der ikke enkelte Gange men ofte, baade direkte og indirekte er kommet frem, at man nemlig har vedtaget Bestemmelser, som man forud vidste ikke kunde

gaa igjennem, og som man saa har overladt til Landstinget at give en saadan Skikkelse, at der var Udfigt til, at de kunde gaa igjennem. Det er denne Bestræbelse, der ikke sjældent er kommen frem, som jeg udtaler mig imod; den er ikke alene til stor Spilde for Tiden, men ogsaa efter min Formening til overordentlig stor Skade for en heldig Samarbejden. Alt dette er ikke, noget Nytt. Naar den ærede Forslagsstiller kom ind paa Spørgsmaalet om, hvem der havde anvendt sin Tid bedst, i den forløbne Maaned, saa vil jeg sige, at dette for en stor Del, afhænger af, hvilke Frugter denne Tid har baaret, og dette ligger for en stor Del skjult i, hvorvidt man har behandlet de Lovgivningsarbejder, man i den Tid har havt under Hænder, paa den rette Maade. Dette er Alt, hvad jeg har at bemærke om denne Sag. Jeg havde ønsket at understøtte Lovforslaget, men jeg havde rigtignok ogsaa ønsket, at det var blevet modificeret i en saadan Skikkelse, at der kunde være nogen Udfigt til, at de øvrige Statsmagter vilde give det deres Samtykke, men det er jeg overbevist om, at det ikke er blevet, og derfor stemmer jeg imod det.

Jens Jørgensen: Naar det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) siger, at ved den forandrede Valglov kunde vi maasse faa de populæreste Mænd, men ikke de dygtigste, saa vil jeg minde ham om et Par Linier af et Digt som jeg vil lægge ham paa Hjerte. Det hedder:

Have vi kun Hjerte for Sandhed og Ret,
Skal Tiden nok lære, vi tænker et Slet.

Det er nok muligt, at de, der ville blive valgte af de mindre Skatteydere, ville have et lige saa godt, maasse fuldkommen saa godt Hjertelag og Omhu for det Hele som de der vælges af de Høistbeskattede, og have de det saa tror jeg nok, at deres Styrelse kan blive god og tilfredsstillende.

Albretsen: Da jeg de to foregaaende Gange, dette Forslag har været under Behandling, har tilladt mig at anbefale det, skal